

SZELLEMI HADVISELÉS AZ ELMÉBEN – Gondolkozz helyesen! 4.

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.03.19.

Szeretnék ma egy olyan témában továbblépni, amit elkezdtem már valamikor decemberben, a gondolkozásmóddal kapcsolatban. Volt egy tanítássorozat, talán emlékeztek rá, az volt a címe, hogy: *Gondolkozz helyesen!* Három tanítás elhangzott ebből az üzenetből, most a negyedik részt is hozzáfűzném, legalábbis ebbe a sorba fog ez becsatlakozni. De úgy hiszem, így külön is az nagyon jól megállja a helyét, akárcsak a többi rész. Olyan dologról szól, amivel kapcsolatban, mondhatnám azt is, hogy bizonyos helyeken nagyon sok szó esik, bizonyos körökben pedig egyáltalán nem. Nagyon sok mindent lehet róla hallani, nagyon sok téves információ van ezzel kapcsolatban, úgy hiszem, hogy nagyon kevesen tanítanak erről helyesen.

A szellemi harcról, illetve a szellemi hadviselésről szeretnék beszélni, és kérdéseket fogok feltenni, amikre válaszokat keresünk. Szeretnék válaszokat adni, mert lehet, hogy nem tudod, hogyan kell ehhez a témához hozzájárulni, hogyan kell ezt megfogni, mit kell ezzel kezdeni? Ugye vannak a szellemi világban – a Biblia írja –, vannak démonok, vannak angyalok, itt vagyunk egy háború közepén, mióta ember az ember. Itt a földön Ádám óta benne vagyunk egy olyan ellentétben, amiről mi nem tehetünk. Isten gyűlöli a sátánt, mert gyűlöli a gonoszt. A gonosz gyűlöli Istent, és ezáltal gyűlöl minden olyan dolgot, amit Isten szeret, azaz a sátán gyűlöli az embert. Ebből fakadt a kísértés, a megtévesztés is az Éden kertjében azzal a bizonyos gyümölcssel kapcsolatosan, mert mindennek van valamilyen eredője.

Azt hiszem, hogy az ördögnek, a sátánnak egyik leginkább kézzelfogható fegyvere, eszköze ellenünk a megtévesztés. Meg fogjuk nézni azokat az Igéket, amelyek nyilvánvalóan, egyértelműen bizonyítják azt, hogy a sátánnak nincsen hatalma felettünk. A sátánnak nincsen ereje felettünk. A sátánnak nincsen joga felettünk. Mégis azt látjuk, hogy sok keresztény az ördög által, betegségek, szegénység által, hiábavalóságok által megfosztott, gyenge, üres, problémás, nehézkes. Az életük nem úgy alakul, nem úgy gördül előre, ahogy kéne. Úgy mondanám azt, hogy szép a keresztény élet, szeretném azt látni és tapasztalni, de mégsem úgy mennek a dolgok, ahogy kellene, mert van valaki, aki az ellenségünk. Ha nem tudjuk, nem ismerjük pontosan azt, hogy ki ő, mik az eszközei, nekünk milyen lehetőségeink, milyen eszközeink, milyen fegyvereink vannak ellen – szóval, ha tudatlanok vagyunk, akkor gyakorlatilag esélyünk sincs. Azon harcolnak, azon kínlódnak, azon munkálkodnak emberek, hogy legyőzzék valahogyan a sátánt az életükben. Önmagában már ez a kifejezés és szándék mindenestől fogva téves, és esélytelen próbálkozás, mert a sátánt te nem tudod legyőzni. Nincs meg hozzá az erőd, a képességed önmagadban. De van egy jó hír! Hogy nem is kell neked legyőznöd a sátánt, mert Jézus már foglalkozott a sátánnal, Ő már vele és le is győzte. Halleluja!

Az egész gondolkozásmód, az egész hozzáállás ehhez a témához – és egyébként a szellemi dolgokhoz – meghatározza azt, hogy milyen győzelemben jársz. Az egész mentalitás, az egész megértésed erről a dologról meghatározza azt, hogy meddig juthatsz el, hogy mennyire vagy világos, vagy mennyire vagy sötét a megértésben ezekkel a dolgokkal kapcsolatban. Tehát neked nem kell kínlódnod és erőlködnöd azon, hogy a sátánt legyőzd a körülményeidben. Neked van egy feltámadott Úr Jézus Krisztusod, és nemcsak, hogy van Ő neked, és Ő van neked, hanem te Őbenne vagy. Ugye az újjászületés által Krisztusba keresztelkedtünk bele. Krisztusban vagyunk, és ha Krisztusban vagyunk, úgy vagyunk, mint ahogy Ő, az újjászületés által a szellemünkbe a Szent Szellem is kitöltetett, és az 1János 4,17. mondja, hogy amint Ő van, úgy vagyunk mi is a világban:

1János 4,17.

17. Azzal lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.

A szellemed olyan világos és tökéletes, és igaz és szuper, hogy azon már nem lehet mit fényezni és javítani. Halleluja!

A lelkeddel, a testeddel dolgoznod kell, de a szellemed egy Ővele. Ahogy Jézus mondja az Evangéliumokban, ahogy Pál apostol beszél erről, aki Őbenne van, egy szellem Ővele. Teljesen azonosultunk Ővele, és mivel azonosultunk Ővele, ami Neki van, az megvan nekünk is. Hogyan gondolkozol erről? Mit hiszel erről? Ez a kérdés. Mert, ha ezt látod, ha ezt hiszed, ha ezt tudod, akkor tudod azt, hogy neked nem harcolnod kell a sátán ellen, a betegség meg mindenféle dolog ellen szellemi értelemben, hogy legyőzd valahogy, hanem neked már megvan az a győzelem, ami Jézus Krisztusnak van, és neked a győzelmet kell érvényre juttatnod. Nagyon-nagy különbség! A szellemi harccal kapcsolatban sok a tanítás a világban, főleg a karizmatikus körökben van ez napirenden, olyan szélsőségeket ért már el, hogy szinte úgy tűnik, mintha csak erről szólna a Biblia, hogy harcolunk a sátán ellen. Nem tudom pontosan, nem számoltam meg, de az Ószövetségben direkt hivatkozás a sátánra talán tizenöt helyen van. Tehát körülbelül tizenöt helyen. Az Újszövetségben még talán ennyi sincs, vagy talán a Jelenések könyvével együtt van direkt hivatkozás a sátánra.

Mit jelent ez? Az ószövetségben csak prófécia, csak előrejelzés Jézus Krisztusról van legalább háromszáz, az Ő első eljövételével kapcsolatban, és a második eljövételével kapcsolatban. Látod az arányt, a különbséget? Arról nem is beszélve, hogy mennyire nagyon sok előkép benne van az Ószövetség Igéiben, benne van a teremtésben, benne van Évának a teremtésében, benne van Józsefben, benne van végig az ószövetségi történetekben. Mindenhol megtalálható az előkép Jézus Krisztusról, milliónyi igehely van azzal kapcsolatban, hogy ki Jézus, hogy ki Ő, és csak elenyésző van a sátánnal kapcsolatban.

Miért? Ez megmutatja azt, hogy kivel kell nekünk foglalkozni. Megmutatja az arányt, hogy nekünk Jézusra kell nézni, Jézussal kell foglalkozni, nem pedig felnagyítani a sátán hazugságait, mesterkedéseit, gonoszságait, megtévesztéseit, és teljesen démon-központúvá válni, mert ha ezt tesszük, akkor gyakorlatilag ezzel nyitunk neki ajtót, ezzel adunk több lehetőséget a számára, hogy belépjen az életünkbe, mint amit egyébként ő tudna velünk vagy ellenünk tenni. A sátán vagy bármilyen démon az ember életében egyetlenegy okból fakadóan tehet valamit: az ember azt megengedte neki. Semmilyen más lehetősége nincs a sátánnak belépni az életedbe. Nincs hatalma. Nincs joga. Semmi! Nincs ereje! Mert meg van fosztva minden erejétől, minden hatalmától, ha te Jézus Krisztusban vagy. Úgy állhatsz Isten előtt, mint Ádám a bűnbeesés előtt. Sőt, még jobb pozícióban vagy, de ez egy külön tanítás lenne, hogy még jobb állapotban és jobb helyzetben vagy, mint Ádám és Éva a bűnbeesés előtt. Azt a hatalmat, amit Isten odaadott Ádámnak, azt a sátán kicsalta Ádámtól, elvette magának. Azért tehet, mert Ádám árulóvá vált, engedetlené vált.

Ezt a hatalmat Jézus visszaszerezte nekünk. Mindazoknak, akik Őbenne vannak, Őbenne hisznek, olyan hatalmuk van a sátán felett, mint amilyen Jézus Krisztusnak van, mert mi Jézus Krisztusban vagyunk. Halleluja! Ki az, aki nem hallott erről még sohasem?

Első Igénk a 2Korintusi levél 2,1. Otthon érdemes majd elolvasni az igekörnyezetet is. Így hangzik ez az igevers:

2Korintus 2,11.

11. Hogy meg ne csaljon minket a sátán; mert jól ismerjük az ő szándékait.

„Mert jól ismerjük az ő szándékait.”

Ugye sok keresztény tanítás arról szól, hogy háborút vívunk a sátánnal. Harcolni kell az ellenséges démoni erőkkel, amik a magasságban vannak, a fejedelemségekkel, az uralmakkal, ez élet világbíróival. Az Igéket fel fogjuk olvasni, és a helyes értelmezésükről beszélni fogunk. Hatalmas erődítményeket kell nekünk lerombolnunk, meg még ilyen tanítások vannak, amivel gyakorlatilag olyan pozícióba helyezik a sátánt, olyan erővel ruházzák fel, ami nincs neki, de mégis az ember odaadja, mert van egy téves elképzelés, van egy téves gondolkozásmód róla. Van egy vallásos gondolkozásmód, van egy úgynevezett, én így hívom, hollywoodi gondolkozásmód, hogy nagy, erős és szőrös, és akkora, mint egy fenevad és hú, de mennyire nagyon erős! Ez ösztönös reakció, ösztönös attitűd, a sátánnal kapcsolatban, hogy jaj, félni kell tőle! Nem? Nem ez az ösztönös reakció a világban? Amikor nézel egy ilyen ördögűzős filmet, ha nézel egyáltalán, bár nem nagyon javaslom, mert amikor ilyesmi dolgokról van szó, akkor az emberekben ott van ez az

ösztönös félelem, mert a sátán elültette ezt az embereknek az elméjében, a gondolkozásmódjában. Ebből fakadóan gondolkoznak így az emberek, pedig annyit tud neked ártani, mint egy kiséger, ami ott végig fut a sarokban. Miért félsz a kiségerértől? Akik undorodnak a szőrös kis rágcshalóktól, vagytok ilyenek? Jaj, kiséger! Vagytok? Egy páran igen. Én sok kiségeret láttam már. Egy sem támadott meg. Egy sem ugrott a torkomnak, egy sem futott neki a bokámnak, hogy most feljön, és a nyakamat elharapja, Sőt! Ha észrevette, hogy egy légtérben van velem, akkor azonnal szaladt, amerre csak tudott, bújt el, és félt tőlem. Ő jobban fél tőled, mint ahogy te félsz tőle. Mégis miért van az, jaj, félünk tőle? Miért? Pedig nem is tud neked ártani. A gondolkozásmód miatt! És nem azt mondom, hogy jaj, kis cucci, és keresd és simogasd, mert akkor tényleg, ha a kezembe fogod, még akár meg is tud harapni. De a gondolkozásmód, ahogy gondolkozunk róla, ez ad erőt neki, hogy a lelkünkre, a testünkre, az érzelmeinkre hatást gyakoroljon. Mert egyébként az a kis picike, nem tudom, talán másfél dekás kis állatka nem tud neked ártani.

A sátán pedig pontosan ugyanilyem, ha tudod, hogy te ki vagy Krisztusban, hogy ő egy legyőzött ellenség, és csak nagy hangja van. Reinhard Bonnke mondta egyszer, hogy a sátán olyan, mint a sötét szobában egy kiséger, és ha felkapcsolod a villanyt, meglátod, hogy egy nagy tölcser van a szája előtt, egy ilyen nagy mikrofon, és azzal csinál nagy hangot. De ha ténylegesen meglátod, hogy ő egy kisémmizett, legyőzött senki, akkor nem fogsz tőle félni.

Smith Wigglesworth mondta egyszer, és Hagintól is hallottuk, hogy éjszaka egyszer arra ébredt a koromsötétben, hogy a sátán ült az ágy szélén, ott az ágya lábánál. Mit tennél, ha ezt tapasztalnád? Mit csináltak ők, akik megtapasztalták, hogy ki ő? A, csak te vagy az? – és átfordult a másik oldalára és aludt tovább. Hagin azt mondta egyszer, és nem feltétlenül akarok mindig őrájuk hivatkozni, de nagyon jó példa, nagyon jó szemléltető, hogy annyit tudnak neked ártani, mint egy csokor virág, ami ott van az ülésen melletted. Érted ezt? Csak annyi ereje van a sátánnak felettünk, amit mi adunk neki. Csak annyira tud belépni az életedbe a betegséggel, a hiánnyal, a szegénységgel, a félelemmel, a keserőséggel a mindenféle negatív dologgal, amennyit te adsz neki, mégpedig ott, ahol nem is gondolnád, hogy be tudod engedni, az pedig a gondolataid. A gondolatvilágod, a gondolkozásmódodba, az elmédbe tudod beengedni a sátán dolgait, és ott tudsz ajtót nyitni, hogy belépjen az életedbe.

Tehát beszéljünk ma arról, hogy zajlik az a bizonyos szellemi harc. Az Igét meg fogjuk nézni. Ki ellen és milyen eszközökkel folyik, és ha valamit nem értelmezünk helyesen ezzel kapcsolatban, akkor már beleléptünk abba a szélsőségbe, ami a sátánnak az egyik eszköze ahhoz, hogy minket becsapjon. A szélsőséges elképzelések, a filmekben bemutatott téves minták, a helytelen tanítások miatt az elsődleges reakció az aggodalom és a félelem nagyon sok ember életében, amikor valami démonikus tevékenységgel találkozik. Olvasom még egyszer a 2Korintus 2,11-et, ezt mondja Pál:

2Korintus 2,11.

11. Hogy meg ne csaljon minket a sátán; mert jól ismerjük az ő szándékait.

Ez a „szándékait” kifejezés összesen hat helyen szerepel az Újszövetségben, a görög eredeti szó itt helyesen van fordítva, de a többi öt helyen gondolatnak vagy elmének van fordítva. Tehát jól ismerjük a sátánnak a gondolkodásmódját, mondja Pál. Jól ismerjük az ő szándékait, jól ismerjük az ő elméjének a mozzogató rugóit, azokat a sémákat, ahogy ő gondolkodik rólunk, Istenről meg általában mindenről.

Tehát a görög jelentését kivetítjük, ez a „csalás” szó 1) megkárosít, kifoszt, kihalaszt 2) megcsal, kijátszik, rászed, becsap jelentéssel is bír. Tehát jól ismerjük a sátán szándékait és tudjuk, hogy ezt akarja elérni a mi életünkben, be akar minket csapni, ki akar használni, ki akar fosztani, meg akar károsítani, rászedni, becsapni. Nincs benne az a szó, hogy neki hatalma van felettünk, vagy neki ereje van felettünk. Egyszerűen arról van szó, hogy manipulatív, hazug módon, valahogy ki akarja játszani azokat a kártyákat, ami neki rendelkezésre állnak, de ha tudjuk, hogy mivel állunk szemben, akkor egyszerűen lesöpörjük őt az asztalról.

A legnagyobb ellenséged a szellemi harc tekintetében nem a sátán, nem a démonok, nem a szellemvilágban lévő gonosz szellemi lények, mert azok le vannak győzve. A tudatlanság, az is-

meret hiánya a valódi ellenség, amikor nem tudod, hogy mi van neked, amikor nem tudod, hogy mi áll rendelkezésedre, hogy ki vagy te Őbenne és hogy Jézus mit tett meg érted. Na, ez ellenség, és ez ellen kell nekünk igazából dolgoznunk! Pál mondja, jól ismerjük a sátán gondolkozásmódját, tehát nem kell az ő dolgaival kapcsolatban tudatlannak lenni. Így is nagyon sok hívő teljesen tudatlan a sátán dolgaival kapcsolatban. Alapjában gyakorlatilag ezzel nyitnak ajtót a sátánnak. A tudatlanságunk, a helytelen hitünk, a rossz gondolkozásmódunk, az ebből fakadó rossz szavaink nyitnak ajtót a sátánnak, pedig ő egy legyőzött ellenség. A keresztények időnként oly mértékben túlhangsúlyozzák a szellemi hadviselést és a szellemi harcot, mint kifejezést és tanítást, mintha tényleg csak erről lenne szó az Újszövetségben. Ehhez használnak egy-két olyan igeverset, amit mi is meg fogunk nézni, amely nagyon sok esetben csak egyszerűen rossz feltételezés és ahelyett, hogy ténylegesen a sátán ellen mennének, ezzel a sátán dolgainak a kihangsúlyozásával inkább a sátánnak adnak teret. Ezért jönnek be az ő életükbe azok a képzetek, azok a nyomások, félelmek, fájdalmak és azok a rossz dolgok, amik ellen harcolnak, de mivel arra összpontosítanak teljesen, ezért annak nyitják meg magukat.

Az arányokat az előbb elmondtam, mind az Ó- és Újszövetségben, hogy ki legyen a középpontban, hogy mire kell figyelni, hogy mi az, amire időt kell szánni, mi az, amit kutatni kell, és Ő pedig Jézus. Amikor felüti a fejét valami olyan, ami nem Jézussal kapcsolatos, akkor egyszerűen tudod, hogy mit kell csinálni, lesöpröd, és eközben tudod, hogy nem az eredeti. Nagyon jó példa, nagyon sokszor hallottad, István is beszélt erről, és elmondom most is még egyszer, mert nagyon kézzelfogható és nagyon jól szemlélteti azt, hogyan kell nekünk ehhez a témához hozzáállni.

A bankban azok az alkalmazottak, akik azt vizsgálják, hogy valódi-e a bankjegy vagy hamis, mivel töltenek nagyon-nagyon sok időt? Hogy nézik a kettő közötti különbséget? Nem, nem és nem. Azzal töltik az idejüknek teljes, száz százalékát, hogy az eredetit tanulmányozzák. Nézik az eredetinek a tapintását, a színét, az áttetszőségét, a fémszálat benne, az ismertető jegyeit, tanulmányozzák nagyon-nagyon mélyen, hogy jól megismerjék az eredetit. Teljesen tisztában vannak azzal, hogy milyen tulajdonságai, milyen jellemzői vannak az eredetinek, az igazinak, és amikor ez megvan és bejön a képbe egy olyan, ami ettől eltér, azonnal tudják, hogy hamis, mert nem olyan, mint az eredeti.

Nekünk is ugyanezt kell tennünk. Az igazit, az eredetit kell keresni, kutatni, foglalkozni vele, azaz Jézussal kell foglalkozni, az Ő munkájával, amit Ő bevégezett, az Ő dolgai legyenek a központ az életünkben, és amikor jön valami hazugság, jön egy betegségtünet, azonnal tudni fogod, hogy ez nem tartozik hozzám, ez nincs benne az eredetiben! Nincs benne a megváltási tervben, hogy nekem szegénynek kell lenni, úgyhogy ezt elutasítom! – és lesöpröd az asztalról. Már a gondolkozásod szintjén ott van ez, és ha helyes a gondolkozásmódod, helyes lesz a hited, helyesek lesznek a szavaid, helyesek lesznek a cselekedeteid. De ha a gondolkodásmódodban bizonytalan vagy, és tudatlanságból elhittél olyan hazugságokat, hogy Isten akarata időnként az, hogy beteg legyél, vagy nem mindig akarja, hogy meggyógyuljál, vagy azt a fajta jómódot ne kívánd magadnak, amikor több van neked, mint elegendő, mert az nem tetszik Istennek!

Ezeket a hazugságokat akkor tudod kiszűrni, amikor nagyon jól ismered azt, hogy mi Istennek a tökéletes akarata veled. Mikor ismered a megváltást, hogy Ő miből váltott meg, és hogy mit tett érted. Amikor ezekkel tisztában vagy, és jön egy tünet, azonnal lesöpröd az elmédnek az asztaláról, azonnal lesöpröd ezt a szívedről, azonnal elutasítod. Így gyakorlatilag mit teszel? Megvívod azt a szellemi harcot, ami egy újszövetségi szellemi harc, mert ez munka, ez feladat, mert a harctér nem a város felett van a felhők alatt, fölött, közben. Meg nem a város határvonalán van, meg nem a hetedik határban van a harctér, hanem a két füled között az agyadban! Az elmédben jönnek az érvelgetések, a gondolatok, jönnek a kísértések, jönnek a lelkedből feltörő érzelmek, és amikor ott helyesen megvívod ezt a harcot – mert ez az a hely, ahol a szellemi hadviselést folytatnod kell –, ha itt megteszed ezt, akkor gyakorlatilag érvényre juttatod azt a győzelmet, amit Krisztusban kaptál. Ámen. Érthető ez így? Halleluja!

Tehát jó, ha tudod, hogy Jézus legyőzte a sátánt! Jézus győzött, és ezt a győzelmet odaadta neked, úgyhogy te már nem haladsz a győzelem felé az életedben, nem haladsz abba az irányba, hogy elérd a győzelmet! Te már a győzelem célvonalában vagy és már a győzelem a tiéd, a győztes pozícióban vagy, és neked egy legyőzött ellenség felett kell érvényre juttatnod azt, amit Jézusban kaptál. Érted a különbséget? Tehát nem haladunk a győzelem felé, hanem mi vagyunk a győztesek! Mi vagyunk a világosság, mi vagyunk a föld sója! Mi, akik Krisztusban vagyunk, mi vagyunk azok, akik meggyógyultunk, mi vagyunk az áldottak, mi vagyunk azok, akik bölcsességgel teljesek, és akikben Krisztus értelme van. Mi vagyunk ezek az emberek, és ezt ráerőltetjük a sátán hazugságaira, hatalmat gyakorolva felette. Ámen és ámen! Érthető?

Ez az, amit tennünk kell! Nem könyörögni, nem siránkozni, nem kétségbeesetten, hitetlenséggel teljes imádságokat elmondva, kérni Istent, hogy szabadítson meg minket a gonosztól. Nem kell Istennek megszabadítani téged a gonosztól, mert már megszabadított. Ott van a Miatyánk imádságban, hogy szabadíts meg minket a gonosztól. Testvérem, abban az imádságban legalább két-három dolog van, ami már beteljesedett, amiért már nem kell, hogy imádkozzál!

A Kolosse levél mondja a 2,13–14. körül, hogy Ő megszabadított téged a sötétség hatalmából és átvitt az Ő szerelmes fiának Királyságába. Ez egy elvégzett tény. Te már meg vagy szabadítva, te már meg vagy dicsőítve, te már Jézus Krisztusban vagy. Az erről való megértés ad neked erőt, biztonságot, egy biztos identitástudatot, hogy én vagyok az, akit Jézus megszabadított. Halleluja! Akkor nincsen joga felettem, nincsenek az ijesztgetésnek meg mindenféle szélsőséges dologoknak ereje felettem, mert ez csak valamiféle becsapás, hazugság! A sátán nagyobb akarja feltüntetni magát, erősebbnek akarja feltüntetni magát. Valóban van neki hatalma, hogy itt legyen a földön, hogy ő legyen e világnak az istene még egy darabig, és van hatalma az Istenben nem hívó emberek felett, ahogy felettünk is volt, mert mi szellemi értelemben az ő gyermekei voltunk, de az újjászületés által szülőt, atyát váltottunk, és már Isten gyermekei vagyunk. Nem minden ember Isten gyermeke ezen a földön, csak azok, akik Istentől születtek. Ezért fontos az újjászületés, és ez az egyik legfontosabb üzenet, amiről beszélned, tanítanod kell a környezetet, a családot, akiknek bizonyosságot teszel, hogy kerüljenek ők is Jézus Krisztusba.

Miután Jézus Krisztusba kerültél, akkor ismerd meg, hogy milyen kiváltságok, milyen előjogok járnak azzal, hogy Őbenne vagy. Mert ott van már előtted a terített asztal, a milliányi lehetőség, amit meg tudsz fogni, amivel élni tudsz. Mi megállunk a legyőzött ellenséggel szemben, birtokba vesszük azt, amit Jézus a győzelmével megszerzett, érvényre juttatjuk azt, amit Jézus odaadott nekünk Őbenne.

A csatatér tehát nem a felhők felett van, nem rajtad kívül van, hanem valahol benned. Az elmédben van, a gondolataidban, a gondolkozásmódodban. Tudod, amikor most hallgatsz engem és hallod azt, amit én mondok, akkor nem csak azt hallod, ami kijön a számon, hanem azt is hallod, amit te erről gondolsz, és véleményed van arról, amit én most mondok. Amikor hallasz egy rossz hírt a tévében egy tragédiáról, a viharról, a nagy hidegről, vagy a nagy melegről, az influenza-járványról, vagy akármilyen vírusról, akkor nem csak az az információ jut el hozzád, hanem párosul hozzá az, amit te gondolsz arról a dologról. Amit te hozzáfűzöl ahhoz a dologhoz, amit te az elmédben reagálsz, az határozza meg az érzelmeidet, az határozza meg a hozzáállásodat. Amikor mondják, hogy jön a nagy hideg télen, akkor lehet, hogy akinek szegénység gondolkozásmódja van és nincs tele a fűszáraz fával, hozzápárosítja azt, hogy jaj, mi lesz velem a télen, nagyon fájni fogok! – és egyből ez az érzélem megnyilvánul rajta.

A meleggel kapcsolatban ugyanígy, jaj, nincsen klíma otthon! De, akinek van egy gazdagság tudata, egy gazdagság mentalitása, egy bizodalma Isten felé, bármi jöhet, sőt tele van a fűszáraz fával, hogy legyünk kézzelfoghatóak, vagy van klíma fölszerelve a házban, akkor azt mondja, hogy mindegy, milyen hideg lesz, majd bekapcsolom a fűtést! Kettő fával többet teszek a kályhára, és akkor majd melegben leszek! Az érzelmei, az egész miliő, ami őt körbe veszi, az egész atmoszféra, ami őt körülengeli, már egész más, pedig ugyanazt hallotta mind a két ember. Ugye? Tehát az, hogy belőled mit vált ki az, hogy bombákat dobálnak a szomszéd utcába, hogy te ezzel kapcsolatban mit

érzel, az attól függ, hogy mi van benned. Nem attól önmagában, hogy hallod ennek a hangját meg a remegését. Érted?

Amikor arról van szó, hogy jön az influenzajárvány, meg a vírus, meg a baktérium, ha te tudod, hogy ki vagy Őbenne, és tudod azt, hogy te gyógyult vagy Jézus Krisztusban, akkor nem a félelem lesz automatikusan jelen és nem a félelem gondolatait gondold és párosítod hozzá, hanem a hit gondolatait. Én Jézus Krisztusban vagyok, nekem nem árt semmi! Sőt már most látom, hogy én leszek az, aki azokat a testvéreket, akik nem állnak hitben, megáldom, rájuk teszem a kezem és meggyógyulnak a Jézus nevében! Hozzám nem közelít a csapás, és nem közelít a veszedelem, mert én a Felséges rejtekében lakozom, ahogy a 91-es zsoltár írja! Halleluja! Mosolyogsz, és boldog vagy, és semmi nem zökkent ki a békességedből. Ez az a békesség, ami egyedül csak Jézus Krisztusban van. Máshol ezt nem találod meg, nem kapod meg, ez csak Őbenne van.

Honnan fakad ez az egész? Abból fakad, hogy az elmédben milyen gondolatok vannak, mennyire van megújítva az elméd, a gondolkozásmódod Isten Igéjével. Annyira van megújítva a gondolkozásmódod az Igével, ahogy a feleségem felolvasta a Róma 12,2-ből az előbb, olyan mértékben van megújítva a gondolkozásmódod, amilyen mértékben látszanak a gyakorlati eredmények és változások az életedben.

Abban a mértékben, semmivel sem jobban, hiába vagy húsz, harminc, ötven éve keresztyén és gyülekezetbe járó. Amennyire a megújult elméd, az igei gondolkozásmódod hatást gyakorol a hétköznapijaidra, olyan mértékben vagy megújulva az elmédben, semmivel sem jobban. Mindegy, hogy hányszor hallottad, mindegy, hogy fejből tudod idézni, hogy unásig hallgattad már ezt az üzenetet, hogy újítsd meg a gondolkozásmódodat, álmodból felébresztve is tudnád mondani az Igét egyébként, de annyira élő ez benned, amennyire ezt a valóságban gyakorlod.

Fejlődünk, növekszünk ebben, és nagyon jó, ha felismerjük, hogy a sátán harctere a fejben van, a két fül között, és a hitedért folyik a harc. A hitedért, mégpedig az elmédben. A sátán meg akarja kaparintani a gondolkozásmódodat. Elég neki csupán annyi, ha úgy gondolkozol, ahogy ő. Elég neki csupán annyi, ha úgy gondolkozol, hogy az nincs összefüggésben azzal, amit Isten mond. Elég neki annyi, ha egyszerűen csak félsz tőle, és elhiszed azt, hogy igazából nem lehet tudni azt, hogy mi történik velünk az életben, nem tudunk mi sok mindenre hatást gyakorolni.

A 2Korinthus 10,3–5. vers a mai nap fő igesora, amivel szeretném megerősíteni mindazt, amiről idáig beszéltem. A közismert igeversek tökéletesen példázzák azt, hogy a szellemi harc, és a szellemi hadviselés miről szól. Ugyanezen Igék alapján értelmezik félre keresztyén testvéreink a szellemi harcot, mert egyszerűen nem olvassák végig az egész igesort.

2Korinthus 10,3–5.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségeik lerontására;

Itt van az, hogy van egy szellemi hadviselés, és hogy nem testi módon megyünk ellene, és bizony itt erősségeket kell nekünk lerontani. Ezzel az Igével összepárosítják sokan az Efézus 6-ból a szellemi fegyverzetet, hozzápárosítanak sok mindent az Ószövetségből, ráadásul nem helyezik kontextusba, szövegösszefüggésbe azzal, amit Jézus bevégzett a keresztfán.

Úgy próbálnak harcolni, úgy próbálnak valamit érvényre juttatni a sátán ellen, hogy gyakorlatilag az az Igén kívül van. Mintha ez a harc valahol kívül lenne, küzdeni kell, és imádkozni kell, és az imáinkkal majd legyőzzük a sátánt, aki kívül van és nem tud ránk hatást gyakorolni. Kicsit olyan ez, mint amikor imádkozol, és imádkozol, és imádkozol, és megvallod az Igéket a békeséggel kapcsolatban, hogy Istennek a szerelme uralkodik feletted és semmitől nem félsz, és mindenfélét teszel, mint cselekedet, de a gondolkozásmódodat nem változtatod meg, és ugyanúgy a félelem, az aggodás, a kétség, a hiány gondolatai pörögnek az agyadon. Így soha nem lesz békeséged, ha a nap huszonöt órájában imádkozol, akkor sem.

De ha a gondolataidat lecseréled, akkor imádkoznod sem kell békeségért, mert békeségben leszel, mert a békeség gondolata lesz fölötted. Ahogy a múlt héten volt erről szó, hogy hálaadással

tárod fel a kívánságaidat, azokról gondolkozol, amikről gondolkozni kell, és úgy gondolkozol, ahogy azt Jézus elvégezte teerted és békességben élsz, akkor nem kell békességért imádkoznod, mert benne élsz.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtván minden gondolatot, hogy engedelmessédjék a Krisztusnak;

Itt van a hangsúly. Ezt olvasom még egyszer, hogy mi a szellemi hadviselés egész pontosan. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett. Hol van ez az ismeret, amely Isten ismerete ellen emeltetett? Mellettem egy méterrel a színpadon, vagy a szőnyegen, vagy a levegőben? Hol van ez az ismeret? A fejben, az agyban, a gondolkozásmódban, amivel képeket formálsz meg, amivel elképzéseket megfogalmazol, és teszel. Itt vannak ezek. Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és minden gondolatot foglyul ejtván, hogy engedelmessédjék a Krisztusnak. Látod-e itt, hogy a teljes szövegkörnyezetben a szellemi harc, a szellemi hadviselés a gondolkozásmód köré csoportosul?

Minden egyes utalás az Újszövetségben, minden egyes igevers, ami a szellemi harcot érinti, ami a szellemi harccal kapcsolatos, kivétel nélkül mindegyik az elmét és a gondolkozásmódot helyezi a középpontba. Mindegyik. Tehát a szellemi harc itt folyik az elmében. Az elméd egy csatatér. Az elméd egy olyan harcmező, ahol a sátán harcol ellened.

De ha Isten Igéjét betesz az elmédbe, akkor le tudod győzni, sőt foglyul tudod ejteni azokat a gondolatokat, amiket a sátán helyez oda az agyadba. Például te csak féljél, te kicsi vagy, te kisnyugdijas vagy, te beteg vagy, te szegény vagy, neked nincsen képességed, rossz családból származol, és hiányban vagy, vagy te vagy a minden, mert olyan hatalmas vagy, mert olyan tehetséges vagy, és olyan kiváló vagy!

Tehát mindenféle pozitív és negatív szélsőséget a sátán az agyadba elültet és minden egyes gondolat kihatással van az érzelmeidre. Mivel kihatással van az érzelmeidre, ezért kihatással van a cselekedeteidre is. Mit tesz a vallás? Erőlködik és kínlódik azon, hogy megváltoztassa a cselekedeteket, hogy ne cselekedj rosszul, hogy ne cselekedj hiábavalóan, hogy ne cselekedj istentelenül, hogy ezt a szokást, meg azt a szokást, meg amazt a szokást tedd le, és így ne csináld, úgy ne csináld, tehát nem a gyökerét nézi a dolognak.

Mert ha azzal foglalkoznál, azon lenne a hangsúly, hogy min gondolkozol, hogyan gondolkozol, akkor annak ügyis az lenne a következménye, hogy ha igei módon gondolkozol, akkor igei dolgok fognak kijönni a szádon, és igeiek lesznek a cselekedeteid is. Tehát ahelyett, hogy azon kínlódnál, hogy megszabadulsz a cselekedeteidtől, így kívülről, erőből próbálsz elhagyni a rossz szokásokat és nem megy, és kínlódsz, és ezen dolgozol már évek óta, ahelyett Jézusra kell nézni! Ahogy Pál apostol mondja, ahogy az Ő arcát nézzük fedetlen arccal, elváltozunk az Ő képére és a hasonlatosságára. Ahogy Őrá gondolkozol és az Ő gondolatai kerülnek be a te elmédbe, a cselekedeteid, a szokásaid ügyis meg fognak változni.

Egyszerűen azért van ez így, mert a cselekedeteid mindig a gondolkozásmódodat követik, és nem fordítva. Ezért azzal kell foglalkozni, hogy hogyan gondolkozol. Nagy kísértés a szomszéd-asszony? Miért? Mert azon gondolkozol. Nagy kísértés az, hogy elköss egy autót a szomszéd ház elől, vagy a parkolóból? Miért? Mert így gondolkozol. Egyszerűen, ha megváltoztatod a gondolkozásmódodat, elkezded szeretni a férjedet, a feleségedet, elkezded úgy tekinteni a másik áldására, hogy de jó, hogy neki ez van, tehát más lesz a mentalitásod, akkor ezek a kísértések megszűnnek.

Olyan ez, mint amikor megfogad benned valami. Írja Jakab apostol, hogy a kísértés megfogván büntet szül. Tehát mit kell megakadályozni? A születést? Nem, a fogantatást, hogy ne fogadjon meg az a dolog. Mi van, amikor valaki nem akar gyermeket, de már megfogant? A mai bevett gyakorlat, ami sajnos borzasztó, az abortusz. Abortálják a gyermeket és mondják, hogy a nőnek joga van dönteni a saját teste felett. Valóban így van ez, joga van a saját teste felett, de a másik teste felett akkor gyakorolja a jogát, amikor az még nem fogant meg. Érted, ugye? Természetesen a férfiakra ugyanúgy érvényes ez, tehát nem akarom itt kiemelni a nőknek a felelősségét csupán csak ebben a dologban.

Szellemi értelemben meg az ember kínlódik egy csomó dolgon, hogy ezt nem akarom, meg azt nem akarom. Sokan szenvednek a pornográfiától, sokan szenvednek az irigységtől, sokan szenvednek mindenféle kéjvágytól. Egyszerűen nem tudnak mit kezdeni ezekkel a dolgokkal és próbálják ezeket a cselekedeteket lenyomni magukban, és próbálnak ennek ellene állni valahogy, de nem nagyon megy, mert ez már ott benn megfogant, és ha valami megfogant, akkor az meg akar születni. Ha egy kicsi gyermek megfogant már a méhedben, anyuka, akkor az meg akar születni. Eljön az idő, amikor ki akar bújni. Nem így van? Sokan születtek már gyermeket, ha már megfogant benned, akkor meg akar születni.

Ezért az a legjobb, ha a fogantatást akadályozzuk meg, mert nem akarjuk, hogy rossz dolgok szülessenek. Ha jó dolgokat akarsz megszülni – jó dolog természetesen egy gyermek is senki félre ne értse, amit mondom –, akkor pedig táplálni kell azt mindenféle jó dologgal. Az Igék ugyanúgy, mint ahogy a rossz dolgok, meg kell, hogy fogjanak benned. A fogantatás nélkül nincsen gyümölcs. Igei fogantatás nélkül nem fog megszületni az, amire vágysz. Ha az Ige nem fog meg benned, ha a gyógyulás, a bőség, a gyarapodás, a siker, az áttörés, a vigasztalás, mindenféle bibliai, igei jó dolog nem fog meg benned, hogyan akarod azt megszülni?

A szellemed a méhed, a bensőd a méhed, ahol megfogant Isten Igéje. Az Ige, mint romolhatatlan mag kerüljön beléd, mint jó földbe. Az ott felnő, megerősödik és megszületik. Ott van a bizonyosság, ott van a kézzelfogható eredmény, hogy meggyógyultál, hogy bizonyosságod van a helyreállításról, a kapcsolatok helyreállításáról, esetleg egy adósságból való kijövetelről, mert megszületett. De előtte annak meg kell fogannia.

A sátán ugyanígy működik negatív előjellel. El akar ültetni benned egy csomó rossz dolgot. El akarja benned ültetni a kétség magjait, a bizalmatlanság, a kétely magjait, a félelem magjait. El akarja ültetni benned az Isten ellen való, meg a másik ellen való kis kérdőjeleket, amik, ha megfogannak benned, akkor meg akarnak majd születni.

A jó magok, amik megfogannak bennünk, Isten Igéi, azokat táplálni kell, és segíteni kell, hogy megszülessenek. Meg kell akadályozni azt, hogy ezek a magok elabortálódjanak bennünk, hogy a sátán kilopja az Igét a szívünkéből. A magvetés példázatában ez is ott van, hogy a sátán ki akarja lopni Isten Igéjét, és az ő magjait akarja oda elültetni, mint a konkolyt, mint a gazt, mindenfajta olyan növényt, meg hitvány dolgot, ami nem terem jó gyümölcsöt.

Isten Igéjének meg kell születnie bennünk, a rossz magok pedig, ha megfogantak, még mindig nincs veszve, akkor azokat ki kell húzni. A rossz magokat, a sátán dolgait kell elabortálni magunkban, az elménkben, a gondolkozás módunkban. Azokat kell kiszedni és a helyére betenni Isten Igéjét. Ez így működik.

Azt hiszem, nem mondtam bonyolultan. Itt a 2Korinthus 10-ben egy fegyelmezés van, illetve figyelmeztetés, hogy tartsd ellenőrzésed alatt a gondolataidat, az elképzeléseidet, tartsd ellenőrzésed alatt azt, hogy milyen képeket festesz magadban a jövődről, a családotról, a szolgálatodról, a gyülekezetedről, a tested állapotáról, mert ez a szellemi hadviselés, hogy ellenőrzésed alatt tartod a gondolataidat. Megelőzheted, hogy erősséggé váljon az elmédben, hogy igazán nagygyá nőjön. Aki depresszióba esik, aki öngyilkosságot követ el, akinek nagyon szélsőséges érzelmi kilengései vannak, azok mind-mind megengedték azt, hogy ezek a gondolatok, ezek a negatív rossz gondolatok nagy erődítményekké nőjenek fel az agyukban, az elméjükben, oly mértékben, hogy szinte nem is tudják ezt már korlátozni. Ebben, azt hiszem, van egy szint, amikor tudnak a démonok is belépni. Amikor szükség van egy kívülállóra, hogy segítsen, hogy megszabadulj ettől. De keresztényként neked hatalmad van, és egyedül is képes vagy, képes lehetsz arra, hogy megszabadulj ezektől a gondolatoktól úgy, hogy az Igével helyettesíted azt. Ez a szellemi hadviselés! Ez az Isten Igéje!

Ha megengeded, hogy az ördög nagygyá növegye azt, amit ő akar megszülni benned, akkor az tényleg meg akar születni, tényleg a világra akar jönni. Kicsit olyan ez, mint amikor valaki konyhakertben palántát, bármiféle növényt elültet és azt ápolja, gondozza. Ez a bukott világ ilyen, hogy megáldod a kertet, megáldod a kezed minden munkáját, de azért a gaz ott van és ki akar nőni. Sokkal könnyebb a gazt kihúzni akkor, amikor még kicsi. Nem a saját gyakorlati tapasztalatomról beszélek, ez

részemről egy elvi dolog, de egyszer-kétszer azért volt szerencsém gazt fogni a kezemben nekem is. Sokkal könnyebb kihúzni, amikor még zsenge, mint akkor, amikor már a térdedig ér és belekapaszzkodsz és húzod, és eltörik a szára a föld felett. Volt már ilyen? Hányszor volt már veletek az, hogy ki akartál tépni egy gazt, és nem gyökerestől húztad ki, hanem elszakadt félbe, többé ott a föld felett? Utána mi történt azzal a gazzal? Újra kinőtt. Akárhányszor így elvágod azt a gazt, vagy lekaszálsz, vagy lesorjázod, vagy bármit csinálsz vele, az ott erősödni fog. Sőt vannak olyan gyomnövények, amiket ezzel a módszerrel nemhogy gyengítesz, hanem még meg is erősítesz. Egyik ilyen fűféle a tarack, tudad? Nagyon mélyen, nagyon hosszú gyökerei vannak minden irányban, és ha nem gyökerestől szeded ki, csak a föld felett lenyisszented, akkor azt az üzenetet adod neki, hogy akkor sok más helyen próbálkozzon még nőni és megsokszorozód így az erejét.

Úgyhogy a gyökerével foglalkozunk a dolgoknak, az eredendőjével foglalkozunk a dolgoknak, különben nem sok eredményt tudunk elérni. A sátán egyébként nem férhet hozzá a hívő életéhez akkor, ha be vannak csukva az ajtók. Amikor kinyitod az ajtót, akkor viszont bedugja a kisujját, aztán a kezét, a karját, a lábát, és be akar jönni teljesen. Amennyire kinyitod az ajtót, olyan mértékben fog behatolni az életedbe. Ezért már amikor valami rossz dolgot tapasztalsz, azonnal rá kell csapni az ajtót a kezére, a fejére, hadd szakadjon le. Azonnal, mert ha engeded, egyik rossz dolog a másik után fog érni. Egyszer végre azt kell mondanod, hogy állj, elég volt, kifelé innen! Voltál már úgy, hogy egyik baj után jött a következő? Újra, és újra, és újra, és egyszer már végre azt kell mondani, hogy felocsúdok már ebből a kelepceből, fölébredek már arra, hogy ez a sátánnak a hazugsága, és megálljt parancsolok neki! Ezt hittel tudod megtenni, hit által.

Ami kinyithatja az ajtót a sátán előtt, az a helytelen gondolkozásmód, az ellenőrzés nélkül hagyott elme, a helytelen hit, a helytelen beszéd, ezek az életed legnagyobb harcterei. Vannak dolgok, amiket ugyanakkor nem foghatunk rá a sátánra, nem minden rossz dolog van közvetlenül az ellenségtől, nem minden dolog, ami történik velünk, démonikus megnyilvánulás, ami nem tetszik nekünk. Hanem egyszerűen arról van szó, hogy rossz magokat vetettünk el, és ezért rossz dolgokat aratunk.

Galata 6,7–8.

7. Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt is fogja aratni.

Itt semmi démonikus dologról nincsen szó. Nincsen szóharcról, nincsen szó a sátánról, nincsen szó semmi olyasmi dologról, ami arra utalna, hogy valaki kívülálló valami rossz dolgot tesz velünk, vagy ellenünk. Egyszerűen arról van szó, hogy aki rossz magot vet, rosszat fog aratni, aki jó magot vet, az pedig jó dolgot fog aratni. Ez nem csak rossz irányba működik, ez pozitív, jó irányba is működik.

8. Mert aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a Szellemnek, a Szellemből arat örök életet.

Halleluja!

Lehet aratni a testi viselkedésünkből, a testi hozzáállásunkból, a szabadjára hagyott indulatainkból, a szabadjára hagyott önző gondolatainkból rossz dolgokat és annak rossz eredménye lesz. Nem olyan bonyolult dolog ez. De lehet vetni igei dolgokat, szeretetteljes dolgokat, lehet vetni békességgel teljes gondolatokat, tetteket, cselekedeteket, szavakat, és annak jó szellemi gyümölcse lesz. Minden mag, amit elültetünk a földbe, az teremni akar. Minden mag! Mert ez van benne a genetikájában, erre van kódolva. A szavak, a tettek, amelyek elültetésre kerülnek, végül aratást fognak hozni. Sokszor a test dolgait is rákenjük a sátánra, pedig nem kell a sátánnal sokat foglalkozni, főleg azért, mert legyőzött ellenség. De főleg azért nem, mert igazából nem is az ő hibája, hanem a miénk, hogy egyszerűen testiek vagyunk. Egyszerűen testien gondolkozunk. Egyszerűen testi a jellemünk. Ahhoz, hogy a jellemed változzon, a sátánnak túl sok köze nincsen. Persze tud hatást gyakorolni rád és sok összetevős dolog ez, de a te kezében van, hogy ezen változtatsz vagy nem. Változtatsz a szavaidon, a hozzáállásodon, a mentalitásodon. Ezt nem kell ráfogni senki másra! Jakab apostol levelében a 4,1–2. mondja:

Jakab 4,1–2.

1. Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekből, amelyek a ti tagjaitokban vitézkednek?

Itt a vitézkedés a harcra utal.

2. Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek.

Itt is itt van a harc, a háború, a hadviselés szavai és kijelentései. De itt a szellemi hadviselés lényege az, hogy harcold meg a test kívánságaival a csatát. A világtól való elszakadás egy harc. A régi élettől való elszakadás egy harc. A régi kívánságok, az óember-levetkőzése sokszor az elmében egy harc. Mert a régi élet szerint való óembered azt akarja, amit régen is akart, uralkodni, hogy a kívánság ki legyen elégítve, meg legyen elégítve. Ha a hívők engedelmeskednének az előbb hallott Róma 12,1–2-nek, akkor a szellemi harc területén gyakorlatilag a legnagyobb része el lenne végezve. Nem nagyon kell foglalkozni ezen kívül túl sokat a sátánnal.

Persze vannak helyzetek, amikor démonokkal kell foglalkozni. Amikor tényleg foglalkozni kell, és ki kell üzni valahonnan vagy valakiből. Van ilyen. Ez teljesen rendjén van, mert Jézus is ezt tette, a tanítványok is ezt tették. De a Róma 12,1–2. azt mondja, hogy ha a testedet odaszánod, ha az elmédet megújítod, akkor gyakorlatilag elvégezted a szellemi harc túlnyomó részét. Halleluja! Elolvassuk az Igét még egyszer.

Róma 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Ez Isten Igéje!

Efézus 6,10.

10. Végeztet, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében.

Álljunk itt meg. Legyetek erősek az Úrban – ismeritek ezt a dalt ugye? Az Ő erejében legyél erős! Az Ő hatalmának erejében! Nem saját erőből megfeszülve kell neked valamit tenned, hanem az Ő ereje által, az Ő erejében kell ezt tenned. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Az ördög minden ravaszságával szemben! A „ravaszság” szó a görögben azt jelenti, hogy megtévesztés, becsapás, félrevezetés, fondorlat, ravaszság, mesterkedés. Ez ennek a görög szónak az értelmezése, a szinonim kifejezések erre mutatnak, hogy megtéveszt. Be akar téged csapni, félre akar vezetni, fondorlatos, ravasz és mesterkedik. Ez mind gondolatok formájában, elképzelések formájában történik. Mind-mind úgy működik ez, hogy valamit el akar veled hitetni, és ha te bedölsz neki, akkor igazából megnyerte az elmédben a csatát. Utána a 12-es verstől több igeversen keresztül fel lehet olvasni a harci fegyverzetet, ami nagyon jól szemlélteti, hogy miket kell magunkra öltönnünk.

Efézus 6,12–17.

12. Mert nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak.

Álljunk meg egy pillanatra, mielőtt tovább mennénk. Ezek az igeversék és ezek a jelzők, ha csak ezt olvassuk, és nem figyelmezzünk arra, hogy Jézus legyőzte már ezeket a különböző szellemi rangban levő démonikus erőket, akkor azt a képet mutatják, vagy próbálják mutatni nekünk és elhítenni velünk, hogy ezek tényleg óriásiak, tényleg hatalmasak. Mert benne van, hogy gonoszság szellemei, világbírói, hatalmasságok. De kérdezem én, ha a sátán hatalmas lenne, ha tényleg hatalmas lenne, tegyük fel, akkor Isten hol helyezkedik el hozzá képest? Egy szinten van vele, vagy alatta van? Ki a nagyobb? Ki a bölcsőbb? Ki az erősebb? Ki az, akinek a szava többet nyom a latban?

Istenhez képest a sátán hol van? Annyira jelentéktelen Istenhez képest, hogy olyan, mint a kis kavics a talpad alatt. Valaki egyszer azt mondta sok évvel ezelőtt – tetszik ez a kifejezés – hogy ha valamit üzeni akarsz a sátánnak, valamit mondani akarsz neki, akkor írd rá a talpadra és akkor tessék, olvasd el! Ez egy nagyon jó kép. Akkor is tudjad ezt, amikor fáj itt, vagy fáj ott, vagy rossz hírek jönnek jobbról, vagy rossz hírek jönnek balról, akkor is tudjad ezt, hogy ez a te helyed. Mert

te Krisztusban vagy, és Krisztus fölötté áll a sátánnak! Miért is? Mert Krisztus az Atya jobbján van! Te pedig Őbenne vagy, az Atya jobbján, ez a hatalmi helyed. Ha az Atya jobbján ülsz a trónon, akkor minden így van alattad, hogy alig látod, olyan kicsi a probléma. Ha fönt vagy Nála, akkor minden olyan kicsi, nehézséget, problémát egészen más összefüggésekben látsz. Ha fönt vagy a mennyei helyeken, ha tudod azt, hogy te Őbenne vagy, akkor minden nehézség, minden fájdalom, minden probléma, ami most óriásinak tűnik, eltörpül, mert fentről nézel le erre a problémára. Főleg, ha nézed az időtengelyen, az örökkévalóság vonatkozásában a fájdalmadat, a nehézségedet, a problémádat, a nagy csekkedet. Az örökkévalósághoz képest jelentéktelen apróság.

13. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok.

Van itt három kifejezés, cselekvésre felszólítás: ellenálljál és megállj és minden elvégezvén megállj. Ellenállni, elvégezni valamit, és utána abban szilárdan megállni. Ellen kell állni a sátánnak, el kell végezni azt, amit el kell végezni, megtenni a hitmegvallásodat, elvégezni az imádságot, megtenni a hit cselekedeteit, és utána szilárdan meg kell állni benne. Ez az, amit tenned kell. Ehhez vannak eszközök. Olvassuk a következő igeverset.

14. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazsággal, és felöltözvén a megigazultság mellvasába,

Körülövezvén derekatokat igazsággal. Ezek a te igazságos cselekedeteid. Ezek a krisztusi jellemedből fakadó jó dolgok, amiket tényleg tiszta és igaz szívvel csinálsz. Úgy, hogy a megigazultság mellvasát magadra veszed. Ez a megigazultság mellvasa viszont nem a te cselekedeted. Ez Jézus cselekedete, amit Ő tett érted. Mert te megigazultál Őbenne. Őbenne állsz igaz szívvel. Te Krisztus igazsága vagy Őbenne, akkor is, ha a cselekedeteid nem helyesek.

15. És felsaruzván lábaitokat a békesség Evangéliumának készségével;

16. Mindezekhez vegyétek föl a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok;

17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje (Rhema):

Nagyon sok dolog van ebben, amiről lehetne itt beszélni.

Az Újszövetségben tizenkét igehely van, ami a szellemi hadviseléssel kapcsolatos. Mindegyikben központi helyet foglal el a gondolkodásmód és az elme. Ez közös bennük. Jó, ha tudod, hogy a szellemi harc a két füled között zajlik az elmédben. Menjünk vissza a 2Korinthus 10-re, az alapigénkhez.

2Korinthus 10,5.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magasztalatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak;

Mit jelent ez a lerontván okoskodásokat? Elmélkedjünk, gondolkozzunk ezen egy kicsit. Ezek azok a képek, azok az elképzelések az elmédben, amelyekben gondolkozol. Mert mindannyian képekben gondolkozunk. A képalkotás az elménk része, így van megteremtve, hogy elképzelsz dolgokat. Elképzeled a holnapodat. Elképzeled a jövő hetedet. Elképzeled az idős korodat. Elképzeled, hogy milyen leszel majd, amikor megnősülsz, férjhez mész. Milyen lesz, amikor majd gyereked lesz. Milyen lesz, amikor nagymama leszel. Milyen leszel, amikor nyolcvanöt éves leszel. El tudjuk képzelni ezt előre. Ebben vannak olyan képek, amik nem Isten Igéjéből fakadnak, hanem az ördögtől. Ami ördögi kép, ami a félelem képe, ami a lefelé menő út képe, amely a szegénység, a kudarc képe, ezeket le kell rombolni – tanítja itt Pál apostol. A helyes isteni képeket pedig fel kell építened magadban, azokat meg kell ragadnod, és azokban kell igazából fejlődnöd.

A szellemi fegyver két dolgot tesz. Az egyik, hogy lerombol minden elképzelést, ami Isten igaz ismerete ellen emeltetett, lerombol minden olyan hazugságot, amely az Ige ellen emeltetett. Például azt, hogy a betegség Istentől van. Például azt, hogy Isten okozza a szenvedéseknek egy bizonyos részét, hogy Ő azt akarja, hogy szenvedjél, mert általa erősebb leszel. Ezek olyan igeellenes, bibliaellenes kijelentések, okoskodások, amiket neked le kell rombolni!

A másik funkciója, amit még tesz a szellemi fegyver az elmédben, hogy foglyul ejt minden gondolatot, hogy az engedelmeskedjen a Krisztusnak. Ezeket a negatív, rossz gondolatokat, hogy

semmire nem fogod vinni, hogy nem lesz növekedésed, hogy csak lefelé süllyedsz, úgyse fogsz meggyógyulni, ez csak ámitás, amiről beszél a pásztor. Meg nézz körül az életedben, hogy idáig mit értél el, meg mit nem értél el. Ezeket le kell rombolni, foglyul kell ejteni, hogy márpedig ezek a gondolatok engedelmeskedjenek a Krisztusnak! Engedelmeskedjenek annak, ami fölötté áll ezeknek a gondolatoknak. Az Ige mindig fölötté áll! Isten gondolatai, elképzelései erőteljesebbek, mint az, amit a sátán próbál beléd sulykolni.

A sátán gondolatokkal támad, és az elmédben harcol ellened. És amilyen mértékben újul meg az elméd az Igétől, olyan mértékben tud a szellemedből Isten Szelleme kiáradni. Amilyen mértékben a gondolkodásmódod összhangba kerül azzal a gondolkodásmóddal, ahogy Isten gondolkodik rólad. Ahogy az elméd összhangba kerül azzal, ahogy Ő lát téged. Ahogy az elméd összhangba kerül azzal, amit Ő mond rólad és elkezdesz te is így gondolkodni, és így beszélni, így cselekedni, ezek megvalósulnak. Ez a módja, ez az útja. Ámen! Igen és ámen!

Amit Krisztusban megkaptunk, annak az elménken keresztül kell kiáradnia. Bármennyire is furcsán hangzik. Nem fogja Isten nagyon sok esetben kikerülni az elmédet. Az elménk olyan, mint egy nagy vizes palack, aminek a tetején van egy kis vékony nyak, egy kis lyukkal. Hiába van a vizes palackban nagyon sok víz, hiába vagy teljesen betöltve a bensődben Isten teljességével. Márpedig te is, meg én is be vagyunk töltve a Szent Szellemmel. Oly mértékben fog kijönni belőled, ami benned van, amilyen mértékben ez a nyak, az elméd, az a szűk keresztmetszet lehetővé teszi. Ha ezt a szűk keresztmetszetet bővítjük, akkor több minden tud kijönni azonos idő alatt. Az elménkkal, a gondolkodásmódunkkal mi magunk vagyunk, akik lekorlátozzuk Istent, Isten működését az életünkben. A sátán ezen dolgozik, hogy amennyire csak lehet, korlátozzon minket. Mivel neki nincs hatalma felettünk, ezért ravaszsággal és megtévesztéssel dolgozik.

Gondolj bele, ha a sátán tényleg olyan nagy és tényleg olyan erős és tényleg olyan hatalmas, és tényleg annyira gyűlöli, márpedig gyűlöli az embert, akkor miért nem pusztította már ki az egész emberiséget? Ha mindenre képes – tényleg olyan nagy erőt tulajdonítanak neki az emberek, főleg keresztények –, akkor miért nem akadályozta meg azt, hogy újjászülessél? Miért nem? Mert nincs erre hatalma, azért!

Amikor te összekapcsolódsz Istennel, amikor összhangba kerülsz Istennel, akkor minden lehetséges neked – ezt mondja maga Jézus. Ezt mondja az Ige: Minden lehetséges annak, aki hisz. A sátán legyőzött ellenség, és igazából nagyobb ellenség a te meg nem újított gondolkodásod és tested, mint a sátán. Mert a meg nem újított gondolkodásmódod felett Isten nem fog önkényesen uralmat venni. Az a te hatásköröd, a te felelősséged, a te jogod, hogy az elmédbe beengedd Őt vagy azt, akit akarsz. Ezáltal akit a szívedbe be akarsz engedni, azt beengedheted. Isten nem erőszakos, nem erőlteti rád az üdvösséget, mint ahogy senkire sem. Ez egy nagy ajándék és egyben nagy felelősség is.

A sátánnak nincs olyan nagy hatalma, mint amekkorára az emberek gondolnak, vagy amit adnak neki keresztények. Tudod, hogy hány és hány ember jött már hozzám, akik egyszer-kétszer voltak itt közöttünk, meg fölhívnak telefonon, meg messenger üzenetet küldenek, hogy ilyen meg olyan elnyomásban vannak, sátáni meg démonikus. Ilyen gonosz álmuk meg, olyan gonosz cselekedetek, meg ilyen nyomás van rajtuk. Mindegyik, kivétel nélkül, olyan közösségből jön, ahol ezt a témát rosszul kezelték. Kivétel nélkül mindegyik! Tudod, pszichiátriára lehet kerülni, ha az ember teljesen bűn- és ördöggközpontúvá válik. A teljes öröm és a teljes békesség állapotába lehet kerülni, ha az ember Jézus központúvá válik. Ámen!

Vannak keresztények – nem tudom, hogy mondhatom-e vagy nem, de ez az én tapasztalatom, nem ez a Szentírás –, akik mielőtt újjászülettek, a világban levő életük viszonylagosan normális volt. Aztán újjászülettek, Isten megérintette őket, de teletömték az agyukat mindenféle démonikus, harcos, gonosz szellemi hadviseléses tanítással és olyan fanatikussá, örültté vált az elméjük, hogy egyszerűen kifordultak önmagunkból és már mindenben démont látnak. Ha átszalad egy macska az úton, még ha nem is fekete, hú, démon volt. Kiegészítő az egyik izzó a lámpában, hú, az egy démon, megdörög a Jézus nevében! Elkéstem a buszt démona. A kikötődött a cipőfűzőm démona. Nevetsz ezen,

hogy micsoda, van ilyen? Van, képzeld el! Mármint nem ilyen démon, hanem ilyen gondolkodás. Nem a világban, hanem keresztények között, akik szeretik az Urat. De a rossz tanítások, a helytelen igeértelmezések és a szélsőséges dolgok azt hozzák, hogy az ember mindenben, meg mindenkor démonokat lát. Mondtam sokszor ezeknek az embereknek, hogy ezeket felejtsetek el! Nem kell erre nézni, nézzél Jézusra, és megszabadulsz ettől az egésztől! Csak sokan beengedték, olyan tágasra nyitották az ajtót, hogy meg akarnak szabadulni a démontól, amitől nem is kellett volna, mert szabadok voltak. A tanítások miatt az a képzetük volt, hogy nekik szabadságra van szükségük és a szabadító szolgálat így, meg a szabadító szolgálat úgy, hogy összeszedtek egy-két démont maguknak az elméjükben. Erősséggé és hatalmassá nőtt az agyukban ez és az egész egy megtévesztés. Az egész egy hazugság!

Valóban vannak démonok. Valóban van hatalmunk felettük. Valóban vannak démonikus megnyilvánulások, de a köröm alatti piszok méretűek ezek, ha tudod, ki vagy te Krisztusban. Úgy kell vele bánnod, mint ahogy Jézus bánt veled, a kisujjával ütötte ki. A szabadító szolgálat azért terjedhetett el, mert a keresztények nem tudják, hogy ők azok, akiknek meg kellene szabadítani a világot, meg másokat. Nem nekik van szükségük szabadulásra! Te már megszabadultál! Az igazság megismerése szabaddá tesz – ezt mondta Jézus. Az igazság megismerése szabaddá tesz! Megismeritek az igazságot és az igazság megszabadít titeket. Miért akarnánk mi démonokat üzni mindenkiből folyton folyvást? Nem csináltuk ezt soha, nem is fogjuk.

Ugyanakkor foglalkozunk esetenként démonokkal, meg szellemi dolgokkal, mert ezek jelen vannak. De ha belátnál a szellemvilágba és itt a párkányon ülne ötezer démon, aki lógatja a lábát, akkor mi lenne? Jó, hogy nem takarják ki a fényt. Ennél több angyal van itt a szellemvilágban. Mint a por, olyanok csak. A démonok lógatják a lábukat a csilláron – az emberek így beszélnek, és azért vannak rossz dolgok itt meg ott. Nem! Az elképzelések miatt, mert olyan hatalmat, olyan erőt tudunk a sátánnak adni a ravaszága miatt, mert elhitette velünk, hogy ez neki van, hogy emiatt ajtót nyitunk. Nem nyitunk ajtót a sátánnak! Becsukjuk az ajtót! Ha itt ül valamelyik kis démon a színpad szélén, akkor lerúgom, és örvendezek, hogy a lábam alatt van. Érted? Jézus soha nem rettent meg egy démontól sem. A légiótól sem rettent meg. Azt mondta, hogy menj a disznókba! Amikor tajtékozva, habzó szájjal, fetrengve, őrjöngve ide-oda csapta a démon az egyik fiút, akivel a tanítványok nem tudtak mit kezdeni, akkor mit csinált? Kiütötte! Kiütötte különösebb erőfeszítés nélkül.

Ugyanez az erő és hatalom neked is a rendelkezésedre áll. Mert ugyanaz a Szent Szellem van benned, mint ami Jézussal volt. Tudod ezt? Ismered ezt? Ismerd meg, és akkor nem fogsz félni és rettegni, akkor erőteljes leszel! Hol dől ez el? A döntésnél elsősorban, meg hogy elhiszed ezt, hogy ez Isten Igéje és úgy döntöttem, hogy elhiszem Isten Igéjét. Mindegy, mit érzek, hogy érzem-e az erőt vagy nem érzem az erőt, az nekem oda lett adva. Mindegy, hogy érzem-e a Szent Szellemet vagy nem érzem, Ő benned van, és veled van, és elvezérel minden igazságra. Bármerre mész, Ő követ téged, nem fog elhagyni. Nagyon örülünk annak, amikor valóságosan érezzük, hogy Ő velünk van! Nem örülünk annak, amikor egy bizonyos helyre megyünk, és a negatív erőket érezzük a testünkben. De teljesen mindegy, mit érzünk, a Nagyobb van bennünk! Mi vagyunk a győztesek. Halleluja! Kiáltás halleluját!

Kolosse 2,6–7.

6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne,

7. Gyökerezetek meg és épüljete tovább Őbenne, erősödjete meg a hitben, amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.

Dicsőség Istennek! Folytatjuk legközelebb!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.